

JORNADA PER LA INCLUSIÓ SOCIAL I LA LLUITA CONTRA LA POBRESA

Palau del Parlament, 17 de desembre de 2007

Senyor Federico Mayor Zaragoza, president de la Fundació per a una Cultura de la Pau, senyora presidenta de la Comissió de Benestar i Immigració, senyors diputats, senyores i senyors, bon dia, en primer lloc, i benvinguts al Parlament de Catalunya. Voldria començar expressant la meva satisfacció per celebrar aquí al Parlament aquesta Jornada per la Inclusió Social i la Lluita contra la Pobresa.

La nostra societat crea pobresa i exclusió. És així de difícil i dur d'assumir, però això que dic és una realitat a casa nostra, com també ho és que eliminar la pobresa és possible, molt difícil, segurament, però possible al cap i a la fi. L'organització d'aquesta Jornada és fruit de l'acord de tots els grups parlamentaris en el si de la Comissió de Benestar i Immigració, després d'una encertada compareixença dels representants de la Comissió Quart Món de Justícia i Pau, i és conseqüència també de la voluntat manifesta del Parlament de Catalunya d'obrir els debats de la cambra a tota la ciutadania, als sectors i als col·lectius implicats en la construcció de la societat contemporània.

El 24 d'octubre de 2007, Dia Internacional per l'Eradicació de la Pobresa, el Parlament de Catalunya va fer la seva modesta contribució per acabar amb les situacions de pobresa extrema que pateixen al món homes, dones i infants a través d'una declaració institucional en què afirmava que "la pobresa constitueix una de les més grans amenaces per a l'estabilitat al món. (...) Cal reduir les fractures econòmiques, socials i culturals que minen les societats contemporànies". "El Parlament de Catalunya", dèiem, "formula una crida a la solidaritat i la responsabilitat per combatre la indiferència i ajudar els més vulnerables". Això era fa escassament encara no dos mesos. Per tant, la cambra, i en conseqüència el poble de Catalunya, tria la cohesió social i la convivència com a valors de present i, sobretot, com a valors de futur. Tria la solidaritat, la igualtat d'oportunitats, la inclusió, tria el respecte i el dret a l'emancipació dels individus i dels pobles. Catalunya tria el camí de la modernització, la justícia i el màxim benestar per a la seva ciutadania.

Si m'ho permeten, m'aturo un moment i recupero la idea de "combatre la indiferència", que lliga a la perfecció amb un concepte que Justícia i Pau expressa de la manera següent: "Un pobre és una impertinència, una errada i una molèstia antiestètica". La pobresa ens importuna, i la resposta que malauradament sovint dóna la societat és aquest desdeny, aquest menyspreu, aquesta despreocupació pel que li passa a l'altre.

No som capaços de posar-nos en el seu lloc, perquè pensem que això mai no ens passarà a nosaltres, però els factors de risc que són la porta d'entrada de l'exclusió social, la impossibilitat d'accedir al mercat laboral i al de l'habitatge i la dificultat de tenir un sou o una pensió que permeti viure amb dignitat, són factors a què tots estem exposats.

Els qui pateixen l'exclusió social a Catalunya no tenen un únic perfil. La pobresa més tradicional, associada a la vellesa i a la inactivitat, està donant pas a noves formes de pobresa. Abans era només una tendència, però ara és ja una realitat, i una realitat alarmant: la pobresa cada vegada és més jove: persones expulsades per l'atur continuat, per la precarietat en l'ocupació, pels canvis en els models tradicionals de família i pel preu de l'habitatge. I cada vegada més dones joves.

És responsabilitat de tots que aquestes persones trobin un camí per sortir-se'n. És hora de deixar de banda les declaracions de bones intencions i les paraules, i d'actuar. Ens calen objectius concrets i posar tot l'esforç per assolir-los.

Fóra bo que aquesta qüestió del risc de marginació social, prou seriosa i prou important, suscités l'acord i la unitat de totes les forces polítiques i, de passada, no fos banalitzada pels pim, pam, pum propis de campanyes electorals. Demano, doncs, de manera formal actuacions transversals i continuades, veritablement transformadores i allunyades dels rèdits electorals immediats. Demano mirada llarga. El fenomen és prou complex, com ho són també les circumstàncies personals i els nous contextos socials derivats de la pressió migratòria i de la globalització.

Estic convençut que un primer pas és superar l'estigma públic que condiona socialment les persones afectades per la pobresa i l'exclusió. Eliminar la pobresa és possible. Fem-ho de la mentalitat col·lectiva i també, per descomptat, de la realitat social.

No vull acabar aquesta intervenció sense desitjar-los que la Jornada que tot just comença sigui profitosa i plena d'interès. El diàleg entre la societat catalana i el Parlament és obert a tothom que hi vulgui participar. Ara que tant es parla de la desil·lusió i la desafecció dels ciutadans envers la política, el Parlament manté més actius que mai tots els seus punts de contacte amb les catalanes i els catalans.

Tant de bo que celebrem molt més fòrums de diàleg com el d'avui. Voldrà dir que els ciutadans i els seus representants haurem recuperat connexió i sintonia. I això redundarà, sens dubte, en benefici d'aquesta societat que tots plegats construïm.

Moltes gràcies i molt bona feina.